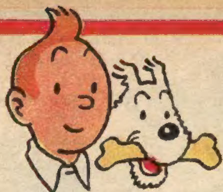

KUIFJE

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

ACHTSTE JAARGANG — 14-5-53 19

PRIJS : 6 Frs - IN NEDERLAND 40 Cts

Godfried van Bouillon

ONS VOLLEDIG VERHAAL DOOR FRED FUNCKEN

In het jaar 1076 in het kasteel van Godfried de Bultenaar, hertog van Neder-Lotharingen...

In een zaal van het slot ligt de oude heer op sterven...

De vrouw van de stervende, die deze woorden gehoord heeft, kan haar teleurstelling niet verbergen en besluit de laatste wens van haar man niet te eerbiedigen...

Albert van Namen komt en heeft een lang onderhoud met de kasteelvrouwe...

Nauwelijks teruggekeerd, trommelt de heer van Namen zijn soldaten op...

De aanval is geweldig...

De soldaten van Godfried wijken...

Godfried voert zijn soldaten aan.

Verrast door die onverwachte uitval, trekken de soldaten van Albert van Namen zich wanordelijk terug. Ze worden overrompeld en verslagen...

De overwinning is volledig en de soldaten juichen...

Een tijd later komt er een monnik de heilige oorlog prediken... Het volk luistert aandachtig...

Overal zijn er weerbare mannen bereid de grijsaard te volgen...

Godfried had gelijk. Nog vóór ze hun doel bereikt hadden, werden ze uitgemoord...

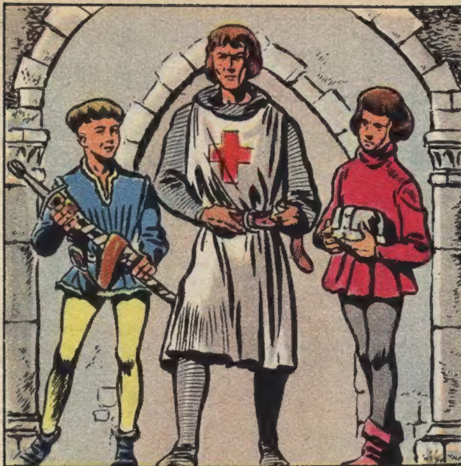

In 1095, tijdens de Synode van Clermont, richt paus Urbanus II een bezielende oproep tot de Christenheid...

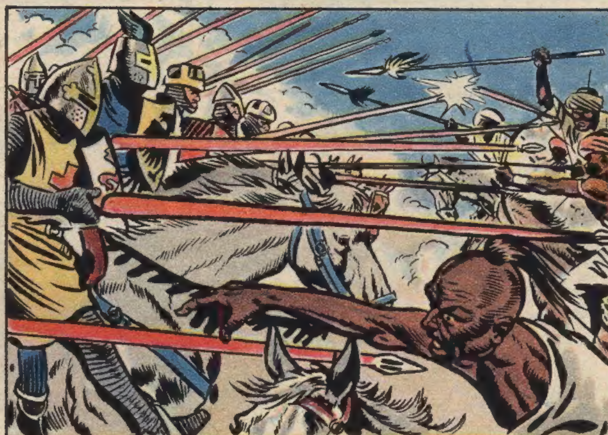
Al de aanwezigen juichen geestdriftig toe. De edelen maken het kruisteken en roepen...

Godfried van Bouillon is een van de eerste edelen die ter kruisvaart trekt...

Met Godfried trekken ook Robrecht II van Vlaanderen, Bohemond van Tarente en nog andere edele ridders mee...

Met honderd duizend man bereiken ze Constantinopel en vandaar gaat het naar Klein Azië...

De strijd begint. Ondanks de heftige weerstand van de Turken, vorderen ze...

Godfried van Bouillon neemt deel aan de strijd...

De opdracht is bovenmenselijk. De vijandelijke ruiterij brengt hen zware slagen toe, de zon is schroeiend heet... Het is een echte Calvarieweg...

De ridders moeten hun paarden achterlaten en stijgen op een kameel of een os...

Twee jaar lang volgt de ene slag na de andere...

De verovering van Nicea, de slag van Doryle, de inname van Edessa en Antiochië...

Maar de Turken belegeren de stad en het duurt niet lang of de honger doet zijn intrede in het kamp van de Kruisvaarders.

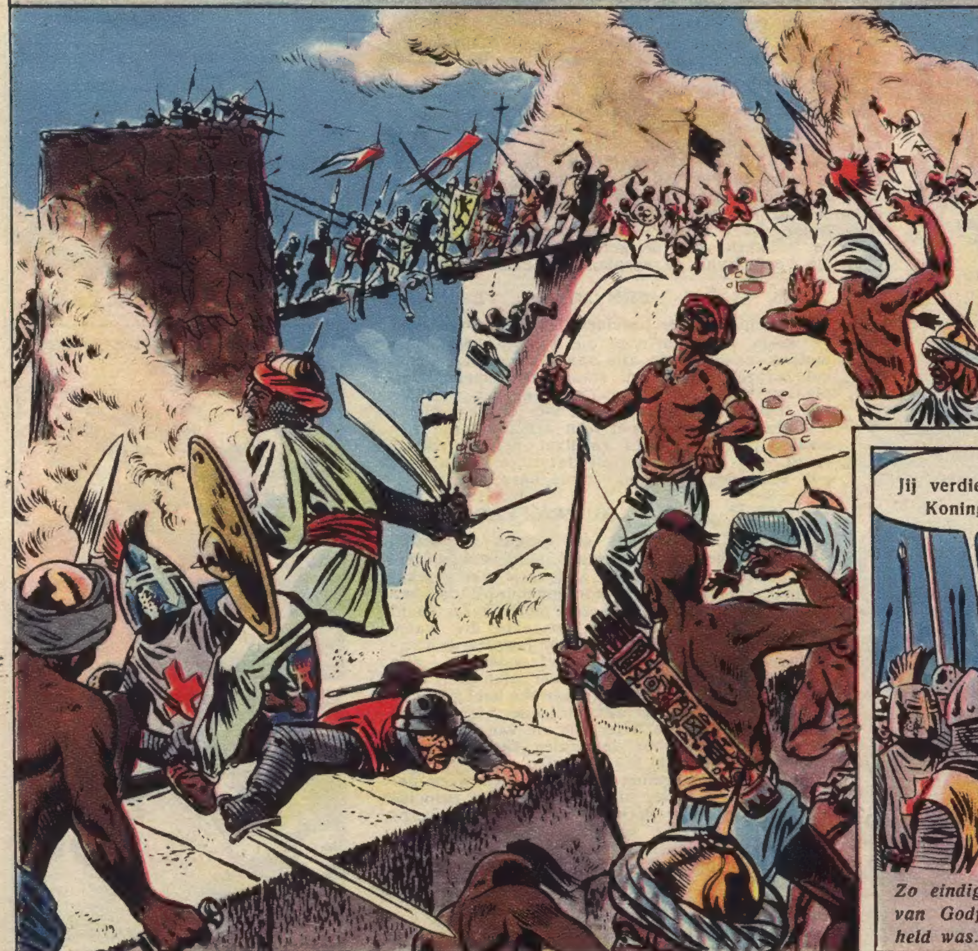

We zullen allemaal omkomen !
Moed ! Ons doel is heilig !

De lans, de lans die Jezus' zijde doorboorde !
Men vond ze begraven in een kerk. Een wonder !
God is met ons !
Op zekere dag hoort men de kreet...

De kruisvaarders breken door de omsingeling...

... en marsjeren naar Jeruzalem...

Ik dank God omdat ik dit ogenblik mocht beleven.
En na drie jaar strijd, ligt Jeruzalem voor de kruisvaarders. Het leger telt echter nog slechts zestig duizend koppen...

De stad werd versterkt en rondom alles verwoest, de waterputten werden vergiftigd... De toestand van de Christenen scheen hopeloos, en toch waagden zij de bestorming van de stad op 15 Juli om 3 uur 's namiddags, dat was een Vrijdag; de dag waarop Jezus stierf aan het kruis...

Victorie !
Victorie ! Jeruzalem is vrij !

Jij verdiende de kroon van Koning van Jeruzalem !
Ik wil geen koning zijn in de stad waar Jezus met doornen gekroond werd, doch ik aanvaard de titel van Verdediger van het Heilig Graf.
Zo eindigde de eerste Kruistocht, waarvan Godfried van Bouillon de gevierde held was...
EINDE

Huizen Verhuizen!

DEZE titel klinkt vreemd. Dat geef ik graag toe. In het nummer van 1 April zou ik dit artikel niet gepubliceerd hebben, want niemand zou zich willen laten beet nemen. Het is nochtans geen Aprilvis. Men verhuist wel niet overal, noch alle dagen huizen, maar het gebeurt niettemin.

Ik durf wedden dat er reeds heel wat lezers zijn die, onder het lezen van de titel en deze eerste zinnen, al gedacht hebben aan de geschiedenis van de boeren van Olen die hun kerk wilden verschuiven, en in de illusie leefden dat ze in hun opzet geslaagd waren, omdat 's kosters vest tijdens de werken verdwenen was, en natuurlijk nergens anders kon zijn dan... onder de verschoven grondvesten van de kerk...

Niet ver van Olen heeft men nu ongeveer drie en veertig jaar geleden niet een hele kerk, maar toch een kerktoren verschoven. Dit gebeurde te Bocholt. Er leven in die gemeente nog inwoners genoeg die je die gebeurtenis met een overvloed van details kunnen vertellen. De Bocholtenaars worden nu nog zoveel jaren na hun exploten « torenkruiers » genoemd. Die geschiedenis van die verhuis wil ik je graag in korte woorden vertellen :

De mannen van Bocholt wilden hun kerk verruimen en daar bestond maar één kans toe : de toren afbreken en een beetje verder wederopbouwen. In de gemeenteraad was er echter een schrandere inwoner die het voorstel deed de toren niet af te breken en wederop te bouwen (iets wat zeer veel geld zou gekost hebben), maar hem eenvoudig te *verschuiven !* Ja, te verschuiven in zijn geheel ! Ze zullen daar eerst wel eens ongelovig gelachen hebben, maar de man liet zich niet van zijn stuk brengen.

— Jullie weten toch dat men drie jaar geleden het Damstation van Antwerpen zes en dertig meter verschoven heeft, zei hij tot zijn medeburgers.

En inderdaad, dat herinnerden ze zich nog. Er waren daar twee ingenieurs geweest, Morglia en Weiss, die deze krachttoer klaargespeeld hadden.

EEN STATION VERHUIST

INGENIEUR Weiss liet rond het Damstation van Antwerpen een diepe gracht graven om de fundering vrij te maken. Daarna liet hij in de fundering om de dertig centimeter grote gaten kappen en tussen die grote gaten een hele schakel kleine gaten. In de grote gaten werden enorme balken geschoven, geschoord en daarna opgeschroefd, zodat heel het gebouw zonder één enkele barst omhoog kwam. Men bouwde een nieuwe fundering op de plaats waar het station moest komen en rolde het daar dan in zijn geheel heen. De hele operatie was spijts alle pessimistische voorspellingen een succes voor de twee schrandere ingenieurs. Op die mannen deed de gemeente Bocholt beroep. En deze specialisten hebben ook hun tweede onderneming succesrijk uitgevoerd.

EEN KERKTOREN VERHUIST

DE toren van Bocholt weegt precies 2.600.000 kg. Hij moest in dat heuglijke jaar 1910, 9,40 m. verschoven worden in Westelijke richting. De Zondag voor de grote gebeurtenis vroeg de pastoor van de parochie van op de preekstoel honderd twintig vrijwilligers. Je kunt je natuurlijk wel voorstellen dat er volk te veel was. Iedereen uit de streek wou dat meemaken. Zelfs uit Holland kwamen er nieuwsgierigen opdagen. Nadat de werkzaamheden begonnen waren, plaatste men een schutting rond het operatieveld en men moest één franc betalen (en in die tijd was dat ongeveer 25 francs van nu) om de werkzaamheden te bekijken. Deze ongewone attractie bracht heel wat zaad in 't bakske van de kerkfabriek die er grotendeels de kosten van de verplaatsing mee betaalde.

EEN MOLEN VERHUIST

TE Kampen, in de provincie Overijsel, werd verleden jaar één van die typische Hollandse molens, zoals ze op alle aanplakbrieven en chocoladedozen afgebeeld staan, 600 meter verplaatst. De molen woog 75.000 kg. en werd op een reusachtig onderstel met vier en zestig wielen geschoven, en door een tractor naar zijn nieuwe plaats gevoerd en daar netjes gedeponeerd. Het spreekt vanzelf dat deze gebeurtenis ook veel nieuwsgierigen op de been bracht.

HUIZEN VERHUIZEN

STATIONS, kerktorens en molens verhuizen, dat is allemaal interessant, maar huizen verhuist men toch niet, die zijn toch wel gemakkelijker afgebroken en wederopgebouwd dan een station, een kerktoren of een molen ? Zo dacht men er te Chatillon (de gemeente die waarschijnlijk aan onze goede vriend Jacques de Chatillon uit « De Leeuw van Vlaanderen », zijn naam geschonken heeft) niet over. Men heeft daar niet één woning verplaatst, maar een heel gehucht, bestaande uit zestien verschillende huizen. Het gehucht moest in de letterlijke zin van het woord de baan ruimen voor de aanleg van een autosnelweg. Je vraagt je misschien af : hoelang heeft deze onderneming geduurd ? Een week per huis. Men paste hier ongeveer hetzelfde principe toe als bij de verhuis van het Antwerps Damstation : eerst werd het huis uitgegraven en daarna op balken omhoog geheven en dan op spoorstaven naar een nieuwe plaats gereden. Dat alles gebeurde zo veilig, dat de bewoners van het gehucht van Chatillon hun huizen niet eens moesten verlaten tijdens de week van hun ongewone verhuis.

Johan DE BRABANDER.

Victoria presenteert DE HELDHAFTIGE KARAVAAN

De hemel overtrekt. De zware, donkere wolken voorspellen een vreselijk onweer...

De Kanlebas aanbidden de donder. Wacht tot hij ratelt en je zult wat beleven !

De leider van de Kanlebas roept zijn mannen samen...

Broeders, onze grote god gaat spreken...

Felle bliksemschichten breken door de wolken en...

(Wordt voortgezet.)

De Kerels van Vlaanderen

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN BOB DE MOOR

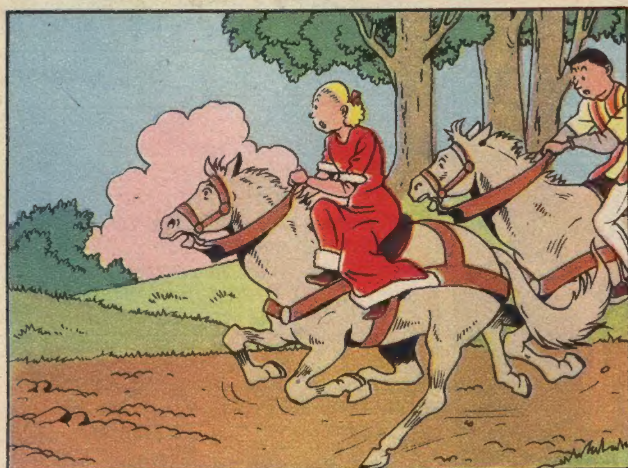
(1) BELASTING

(Wordt voortgezet.)

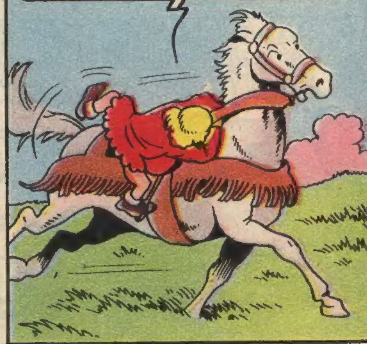
DE SCHAT van BEERSEL

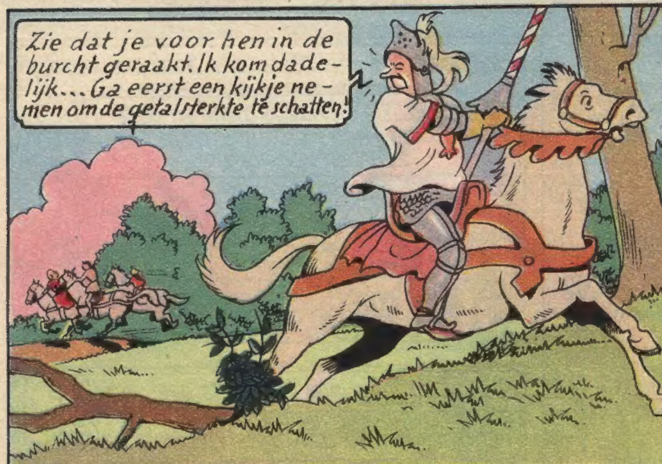
TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

De valse heer van Kleef, die onze vrienden in een hinderlaag had gelokt, werd door Lambik en de jonge Philip verslagen. Maar...

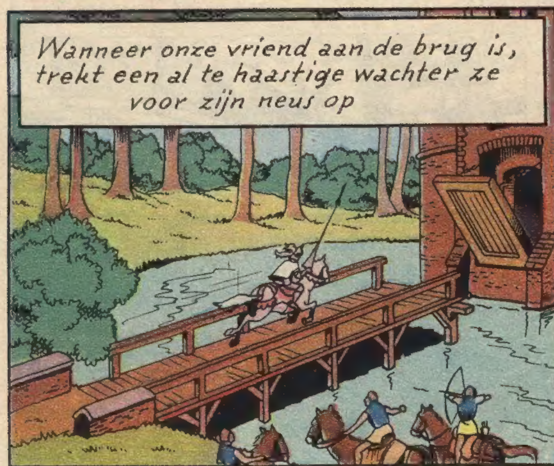

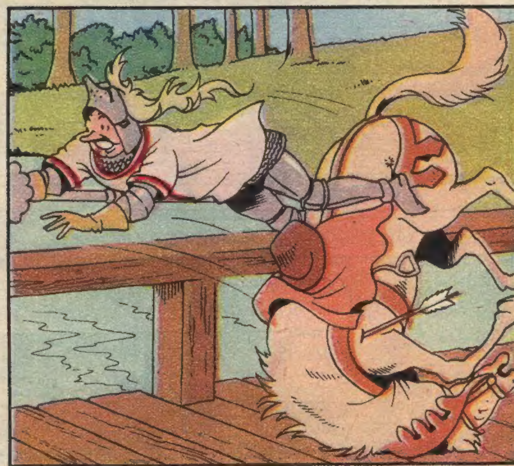

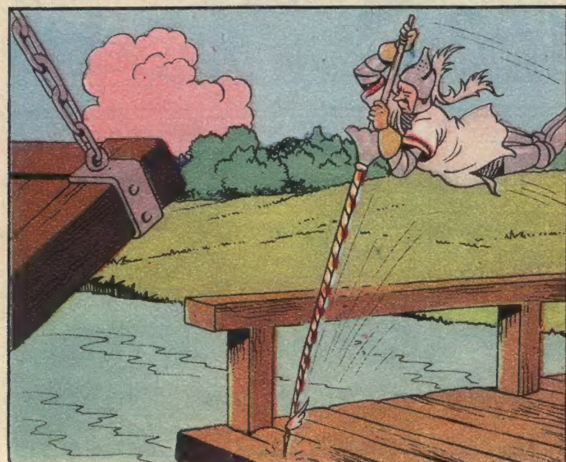

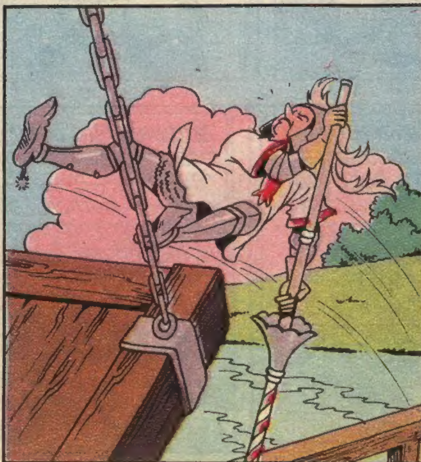

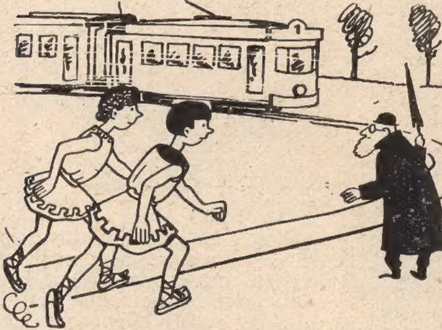
(Wordt voortgezet.)

DE POSTILJON

KUIFJE'S NIEUWSBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

REDACTIE-ADMINISTRATIE EN PUBLICITEIT : LOMBARDSTRAAT, 24, BRUSSEL

BEN JE een SPARTAAN OF EEN ATHENER ?

EEN paar lezers vertelden me onlangs dat ze een groep jongens gezien hadden die bijna alle zitplaatsen van een tram in beslag genomen hadden en dat er geen enkele jongen was die zijn plaats wou afstaan voor een grijsaard die moeizaam opgestegen was. De enige heer die een zitplaats had, stond die af aan de oude man. De jongens die me dat vertelden waren beschaamd over die kerels, waarvan er zelfs enkelen de onbeleefdheid zo ver dreven, dat ze allerlei grapjes maakten over de grijsaard.

Thuis, op school en in alle jeugdbewegingen leert men de jongens en meisjes de ouderen eerbiedigen. Maar al te dikwijls zijn het alleen volwassenen die de regels van de beleefdheid naleven.

Dit feitje bracht me een anecdote uit het oude Griekenland te binnen : op zekere dag zocht een oude man een plaats in het stadion te Athene waar de Olympische Spelen doorgingen. Hij vond geen plaats meer op de overbevolkte gaanderijen. Er waren reeds jonge Atheners geweest die hem gewenkt hadden, alsof ze hem hun plaats wilden afstaan, maar het was alleen om hem nog wat nutteloze moeite te berokkenen en met hem de spot te drijven. Dat spelletje duurde zolang, tot de oude man toevallig naast een groep jonge Spartanen terecht kwam, die zich rekenschap gaven van de schaamteloze handelwijze van de jonge Atheners. (Wie de Grieks-Latijnse volgt, of gevolgd heeft, weet dat men te Athene tot in het eindeloze praatte over de beleefdheid, maar dat de Spartanen er preciese regels inzake beleefdheid en eerbied voor de ouderen op nahielden en ze nauwkeurig naleefden.). De Spartanen, hun opvoeding en gewoonte getrouw, boden een plaats aan de oude man, die zich gedwongen zag te bekennen dat zijn stadsgenoten wel over de beleefdheid konden redetwisten, maar dat de Spartanen de beleefdheidsregels toepasten.

Kuifje

OOK KUNSTENAARS !

ONZE tijd telt kunstenaars, vooral schilders, met veel fantazie. Iedereen weet dat trouwens. We hoorden reeds van « schilderijen » verwezenlijkt met papiersnippers, portretten gemaakt met een schrijfmachine of uit stro gevlochten. Een Amerikaanse (ze woont in Los Angeles) doet thans van zich spreken... Ze maakt halfverheven beeldhouwwerk uit kauwgom !

Je kauwt de gom (natuurlijk) en kleeft die in de gewenste vorm op het doek. Wanneer het geheel droog is, een dikke laag verf erover en klaar is de zaak. Men weet, naar het schijnt, nog niet of deze meesterwerken bestand zijn tegen de tand des tijds...

Beschut voor de regen

EEN vindingrijk architect werkt op dit ogenblik aan een reusachtige regenscherm in plastic dat, met helium opgeblazen, boven een groot stadion of speelterrein kan gespannen worden. Spelers en toeschouwers zouden de regen niet meer te duchten hebben !

EINSTEIN EN CHAPLIN

EINSTEIN, de geniale mathematicus, en Charlie Chaplin, de clown die duizenden mensen kan doen lachen of wenen, zijn dikke vrienden.

— Het is wonderlijk, zei Einstein op zekere dag tot Chaplin, dat je in alle landen ter wereld populair bent en dat ieder mens je begrijpt !

— Ja, maar ik vind het nog wonderlijker, antwoordde Chaplin, dat gij een universele beroemdheid bent en bijna niemand je verstaat...

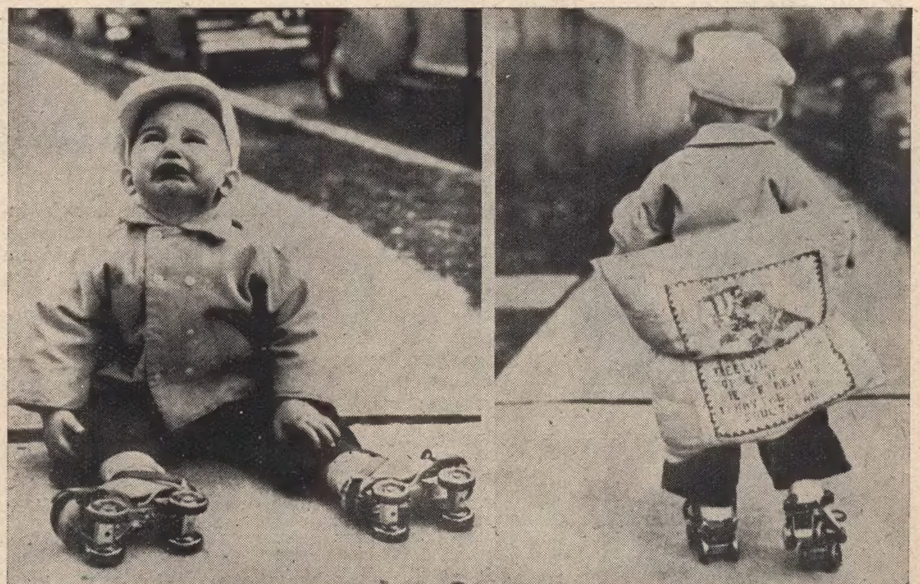
Men dringt steeds verder door in het Heelal

DE Coloradoberg in de Cordillèra van de Andes in Chili, is 3.217 meter hoog en het is op zijn top dat men thans een reusachtige telescoop heeft geplaatst. De telescoop zou drie millioen lichtjaren kunnen bestrijken.

EEN NAAIMACHINE IN EEN LUCIFERSDOOSJE

PEDRO LOPEZ, een Spaans werktuigkundige, vervaardigde een naaimachine die in een lucifersdoosje kan geborgen worden. Het is geen maquette, maar een echte naaimachine waarmee men stikken kan. Pedro Lopez is dertig jaar en hij werkte 1.000 uren aan zijn kleine wondermachine.

JE MOET ER MAAR AAN DENKEN !

NIETS is zo prettig als met rolschaatsen over een brede macadamweg rijden. De valpartijen zijn minder interessant, dat weten de liefhebbers uit ervaring. De moeder van Joë Mullin uit Philadelphia heeft er iets op gevonden, bekijk de foto en ge hebt geen verdere uitleg nodig !

F. C. LUIK KAMPIOEN !

F.C. Luik behaalde na een spannende wedstrijd de kampioenstitel tegen Anderlecht. Mermans redde de eer van zijn club, maar kon niet beletten dat Luik loon naar verdiensten kreeg. Een speciale vermelding verdient de scheidsrechter Lucien Van Nuffel die het spel meesterlijk wist te leiden, en zelfs de moed had een goal door Dechamps gemaakt af te keuren, omdat deze de bal met de hand had geraakt. De Luikenaars hadden te vroeg gejuichd, maar vergaten dit incidentje, want hun zegevreugde was enorm.

ORIGINEEL

DE «catcher » (vrij worstelen) Martin Levey, die in 1937 op de Amerikaanse rings acteerde, woog 300 kg. Hij was bijna zo breed als hij groot was en kon zeer moeilijk gaan. Het meest in zijn nopjes was hij, wanneer hij in het water toefde. Dan tolde hij onmiddellijk op zijn brede rug en dreef zo rond. Uren bracht hij aldus, een dagblad lezend of een pijp rokend, op zijn rug in het water door.

ZONNESTEEK

DE vaak verschroeiende hitte ten spijt dienden de toeschouwers bij de oude Olympische Spelen de hele tijd van de vertoning blootshoofds te blijven. Deze verplichting kostte onder meer het leven aan de wijsgeer Thales, die een zonnesteek kreeg en aan de gevolgen er van overleed.

GELD IS NIET ALLES

TEN einde de Grote Jaarlijkse Auto-race van Lyon te kunnen winnen, besteedden een stel rijke lui 20 millioen frank aan het bouwen van een ongemeen snelle en sterke koerswagen. Hij werd « Arsenal C.T.A. » geheten, maar veel plezier hebben de bouwers er niet aan beleefd. Hij reed 20 meter... en viel dan stil. Men heeft hem niet meer op gang gekregen !

DOOFSTOMMEN SPELEN VOETBAL

HET is in ons land een gewoonte geworden dat gestichten voor doofstomme jongens onder elkaar voetbalwedstrijden organiseren. Die wedstrijden worden gewoonlijk ook door doofstomme spelleiders en grensrechters geleid, die zich dus ook niet verstaanbaar kunnen maken. In plaats van de fluit bedient de scheidsrechter zich van een wit vlaggetje, waarmee hij, naargelang hij het zwaait, de getroffen beslissing aanduidt. De spelers kennen al de mogelijke zwaaimaneuvers en de wedstrijd krijgt derhalve een heel vlot verloop.

DOE HET HEM EENS NA

RIGOULOT, de fameuse krachtmens, die als de sterkste op de wereld wordt beschouwd, kan acht dagbladen, eenmaal toegevouwen, verscheuren tot zij een kubus vormen van 10 cm !

HANDICAP

DE bekende Amerikaanse bokser Gene Hairston is doofstom. Hij hoort dus niet wanneer de gongslag het einde van iedere ronde aankondigt. Wanneer hij bokst worden daarom aan de vier hoeken van de ring krachtige lampen bevestigd, die aanflitsen zo gauw de ronde eindigt.

MENS OF VIS ?

DE langste afstand al zwemmend werd tot hiertoe afgelegd door de Amerikaan John V. Sigmund. Hij houdt het record niet alleen van de langste afstand te hebben afgelegd, maar ook dat van het langst zonder onderbreking in het water te hebben getoefd. In 1940 legde hij in de Mississippistroom (Ver. Staten) 486 km. af in 89 u. 42 min. Hij bleef dus vier dagen en drie en een halve nacht ononderbroken te water.

MINIATUURKOERSEN

KLEINE autotjes, amper een hand groot, betwisten ieder jaar te Monza, in Italië, hun Grote Prijs. Sommige van deze wagentjes (micro-racers geheten) bereiken de fabelachtige snelheid van 150 km. per uur.

ZE LATEN ZICH NIET MEER ZO GEMAKKELIJK VANGEN

IN den beginne van de diepzee-visvangst betoonden de vissen meer nieuwsgierigheid dan vrees bij de komst van de « jager ». Zij leerden er zich echter spoedig van te mistrouwen. Thans dienen de jagers, in de voornaamste jachtgebieden, tot 8 en 10 meter diep te duiken (in plaats van 3 of 4 meter voorheen) om nog een treffelijke buit te kunnen bemachtigen. (Ter attentie van Mijnheer Vandersteen, de diepzeejager van de Bronzen Sleutel.)

Louis De Boeck is een van de sterren van Curegem Sportief. Verleden Zondag reed hij tijdens de tweede rit van de Ronde van België voor Liefhebbers gedurende 100 km. op kop en won dan nog een zware spurt te Opwijk.

Hou je van de Dieren?

DE belangstelling voor dit nieuwe hoekje in ons blad stijgt van week tot week. Het wordt moeilijker om het beste antwoord uit de vele, goede inzendingen te halen. Deze week vond ik het stukje van Hendrik Verbeure van St-Lambrechts-Woluwe 't best. Hij mag een album kiezen van Bob Demoor, Paul Cuvelier, Edgard Jacobs of Willy Vandersteen. Zohaast we zijn kaartje ontvangen hebben, krijgt hij zijn prijs toegezonden. Ik verwacht deze week nog meer en betere zelf beleefde anecdoten over de dieren.

EEN RAAR BEEST...

OP een Zomeravond waren mijn twee kameraden en ik langs een zijpoortje in de kerk geraakt. Behoedzaam tripten we de wenteltrap op en beklommen daarna de oude scheve ladder die naar de klokketoren voerde. Welk was het doel van onze tocht ? Wel we wilden de klokken eens van nabij bekijken. Maar wat was het daar donker ! Er schemerde slechts wat licht door de galmgaten. Wij hoorden het groot torenuurwerk rustig slaan : tik-tak... We snuffelden wat rond, maar schrokken ons plots geweldig. De grote klok was aan 't luiden gegaan ! Op dat ogenblik wriemelde er iets geheimzinnigs juist boven mijn hoofd. Ik keek naar boven. Wat zag ik ? Een spook ? Neen, een raar beest ! Van een soort die ik nog nooit had gezien. Ook mijn kameraden niet. We snelden hals over kop naar beneden. Toen we weer vrij konden ademen, vroeg ik aan Jan of hij kon vermoeden wat dat geweest was ? « Ba, 't zal maar een kerkuil geweest zijn,... » zei Jan, die ook weer op zijn effen was gekomen.

We gingen dan maar naar huis... een uiltje vangen.

Hendrik Verbeure,
St. Lambrechts Woluwe.

KUIFJE

KUIFJE (weekblad). Lombardstraat, 24 Brussel. - Uitgever : R. Leblanc.
KUIFJE - HOLLAND Singel, 231, Dordrecht.

BRIEVENBUS

THEA WITTENBERG, *Prins Hendrikkade 58/A, Rotterdam, Holland, is veertien jaar en houdt dolveel van zwemmen. Ze zou graag willen corresponderen met een Belgische Kuifje's lezeres. Men schrijve haar rechtstreeks.*

ANDRE FARSCH *is een verwoede Kuifjeslezer. Hij woont te Hoogeveen in Holland, maar hij is geen Hollander. « Ik kom uit Roemenië en ben in 1945 in Nederland aangekomen. Ik sprak toen geen woord Nederlands. Soms ontstonden daardoor de gekste situaties... Kuifje is een reuzeblad! Ik denk dat het het beste is onder alle kinderkranten. Het is alleen jammer dat ik de jongens uit Roemenië niet van je verhalen kan laten genieten. » Zo schrijft André me. Ik moet hem een complimentje maken voor zijn mooi geschrift en verzorgd Nederlands! De tekeningen heb ik aandachtig bekeken. Vooral het landschap vond ik geslaagd. Stuur er me nog eens enkele, André, evenals een paar van je verhalen. Ik wacht op nieuws uit Hoogeveen. La revedère, André!*

NOENS GILBERT, *Zavellaan 50 te Aalst, is een cineast. Hij vraagt me wie hem 35 mm. filmen zou kunnen bezorgen, tekenfilms, technicolor, enz. Hij heeft ook filmen en stelt een ruil voor. Wie kan Gilbert helpen?*

J. v. d. BOS-VELSER *van Haarlem stuurde ook zijn antwoord in voor onze rubriek « Jullie krijgen het woord », maar het kwam te laat. 't Is jammer. Een volgende keer zul je misschien onder de winnaars zijn, beste vriend, indien je je antwoord tijdig verzendt. Hartelijk.*

DANIEL HEROES *van Wezenbeek kan pittige reisverhalen schrijven. Neem je pen, Daniel en vertel me eens op de man af, al wat je beleefd hebt! Wanneer krijg ik je brief? Met mijn beste groeten aan vader, en ook aan de directeur van je gemeenteschool.*

JAN GHEYSEN *van Heide-Kalmthout is reeds een knap opsteller. Hij heeft talent, en indien hij zich veel en ernstig oefent zal men van hem nog horen. Wanneer krijg ik nog eens 'n opstel ter inzage, Jan? Met mijn beste groeten.*

DE EERSTE KANAALZWEMMER

DE 27-jarige captain Matthew Webb was de eerste die over het Kanaal (Nauw van Kales) zwom. Op 25 Augustus 1875 zette hij, te 10 u. 15' in de ochtend, voet aan wal in de nabijheid van Kales (Calais), na een geweldige strijd tegen de elementen, die 21 u. en 40 min. had geduurd. Hij werd onderweg door een kwal gebeten. De verwonding was gelukkig slechts oppervlakkig.

ENGELSE TRADITIE

SEDERT de oprichting van de fabriek der vermaarde Engelse auto's ROLLS ROYCE heeft het voorste gedeelte (de snuit) van die wagens slechts één verandering ondergaan. Het kussen, waar het merk is op aangebracht, was voorheen rood en is sinds de dood van de bestuurder F. H. Royce in 1933 zwart gelakt...

RECORD IN HET ZWETEN

NORMAAL verwekt het lichamelijk gestel in 24 uren meer dan 1 liter zweet. Mensen, die een intense bedrijvigheid aan de dag leggen, zoals boksers in volle oefenperiode bijvoorbeeld, kunnen een liter zweet in... 1 uur afgeven.

PANTSER

DE zwaarste sportuitrusting is deze van een doelwachter in een hockey-ploeg. Dezes volledige uitrusting weegt... 15 kg.

VOORKEUR

WIELRIJDEN en voetbal zijn de meest populaire sportvertakkingen in ons land. In Engeland, Spanje, Duitsland, Nederland en de Scandinavische landen staat voetbal van verre aan de spits. In Amerika komt het haast helemaal achteraan. Daar komt base-ball, dat hier slechts matige belangstelling wekt, op de eerste plaats.

ONUITPUTTELIJK

FRANK C. DICKINSON, professor aan de universiteit te Illinois (Ver. Staten) beweert dat er bij het biljartspel 63.000 miljard keren een millioen verschillende combinaties (stoten) mogelijk zijn. Hij heeft uitgerekend dat een speler, die één combinatie per seconde zou lukken, 24 uren per dag zonder onderbreking gedurende 2 miljard jaren zou moeten blijven voortspelen om ze allen te doen.

DE OUDSTE SPORT

THANS is schaatsen een veelgenoten, ofschoon slechts in enkele landen druk beoefende sport. Het schaatsen bestaat overigens reeds duizenden jaren. Beweerd wordt dat vóór 30.000 jaren, de voorhistorische mensen zich reeds van de schaats (natuurlijk een log en zeer simpel stuk hout) bedienden, om de afstanden over sneeuw en ijs gemakkelijker en sneller te overbruggen. De oudste ski van de wereld wordt bewaard in het museum te Stockholm. Zij stamt van 4.000 jaren her...

Kom dat tegen!

DE Amerikaanse sergeant Luther Seldon, ingelijfd bij de bezettingstroepen en ingekwartierd in München, kreeg een maand verlof. Hij besloot hiervan niets aan zijn vrouw te schrijven doch haar eens echt te verrassen.

Toen hij in Richmond (U.S.A.) aan z'n huisdeur belde, kwam er niemand opendoen. Alles was gesloten. Een buurvrouw stak haar hoofd door het raam en riep:

« Hallo boy! Ho, ben jij het? Je vrouw is zo pas naar München vertrokken. Ze wou je zo eens echt verrassen! »

EEN SENSATIONEEL SNUFJE
BEWEEGBARE KOPLAMPEN

EUGEN Rettinger, een Duits ingenieur, pakte uit met heel nieuwe koplampen voor auto's. Ze staan niet vast op de wagen, zoals de gewone, doch zijn gesynchroniseerd met het stuur en volgen automatisch iedere beweging van de wielen. Aldus kun je met gerust hart over een bochtige weg rijden; steeds is deze voldoende verlicht. Het licht van deze nieuwe koplampen boren ook makkelijker door de mist.

Een fotograaf gelukte er in zo'n lichtbundel op de gevoelige plaat te leggen, die net als een waterstraal over de weg spuit.

Clubleiders, Ahoi!

Een datum die je niet mag vergeten!

ONZE Brusselse clubleiders en hun leden worden dus verwacht in het Kuifje's Theater Donderdag 21 Mei, om 14 u. 30 op het Kuifjes feest! Vergeet je uitnodiging niet mee te brengen!

Een nieuwe Kuifjesclub te Mechelen

PAUL van Leuven, Steenweg op Lier, 245, Mechelen heeft besloten een clubje te stichten in zijn buurt. Onze lezers uit zijn omgeving stellen zich in verbinding met Paul. Ze zullen hartelijk ontvangen worden.

Ook een Kuifjesclub te Dendermonde

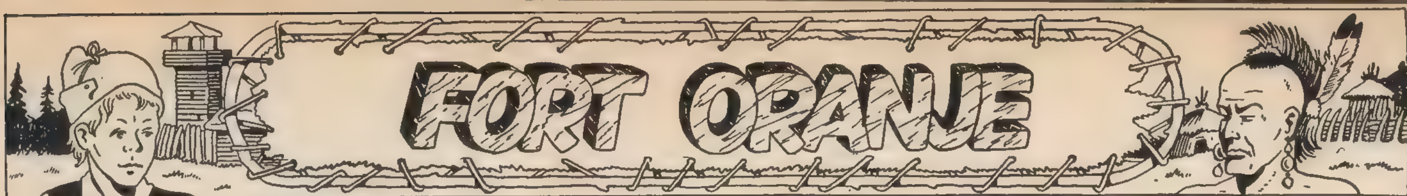
JEAN-MARC WIELANDTS, Koningin Astridlaan, 22, te Dendermonde heeft een nieuwe club opgericht. Ze telt reeds zes leden: Norbert Piret, Leo Bergé, Leo De Backer, Juul Pieters en Jacky Wielandts. Jean-Marc is de kapitein. Onze lezers uit de buurt worden eveneens verzocht zich met Jean-Marc in verbinding te stellen, en zich aan te sluiten bij zijn club. Ik verwacht het eerste clubverslag!

Kuifjes-lezers uit St.-Agatha-Berchem

worden verzocht zich in verbinding te stellen met J. Mertens, Kerkstraat, 13, te St. Agatha Berchem, iedere dag na vijf uur. Zijn club telt reeds tien leden: A. van de Perre, R. van der Elst, Freddy Dearn, Fr. Amerijckx, Ed. Cagnie, Jacky Requière, L. Bouwmeester, R. Van Nerrum, Paul Floru, Jozef Mertens is de clubleider, en onder zijn leiding zal de club van St. Agatha groeien en bloeien.

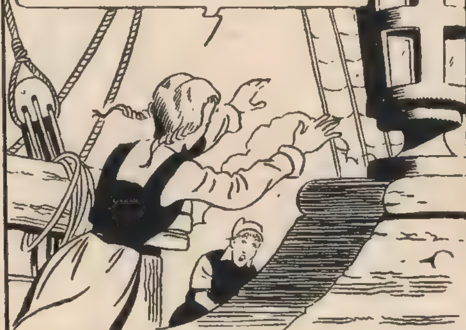
Wie richt er een Kuifjesclub op?

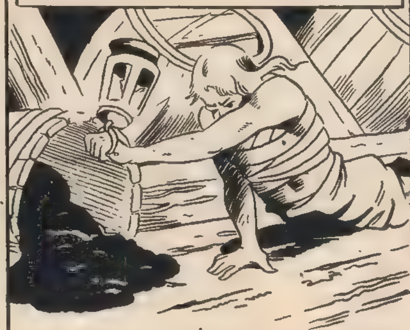
JONGENS of meisjes die graag een Kuifje's club zouden willen oprichten worden verzocht hun naam en adres in te zenden. Ik zal dan een oproep publiceren in ons Clubhoekje tot al onze lezers uit hun omgeving om zich met hen in verbinding te stellen. Ik verwacht veel namen! Leve de Kuifje's Club!

Aan boord van de kraak, waarmee onze vrienden naar Amerika zeilen, is muiterij uitgebroken. De kapitein werd zwaar gewond en ijlt...

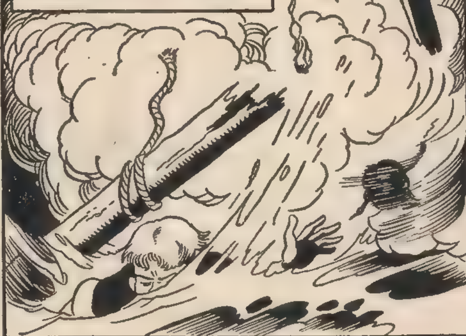

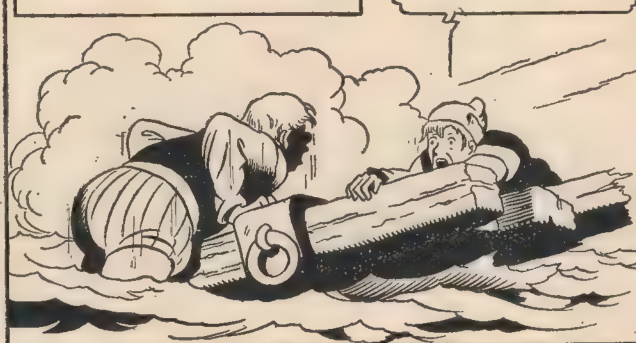

(Wordt voortgezet.)

POM EN TEDDY

Teksten en tekeningen van Frans Craenhals

Goliath, de leeuw van het Tokburgercirkus, is ontsnapt. Teddy slaagde er in hem een groot park binnen te loodsen. Krak, de leeuwentemmer, zal trachten Goliath naar zijn kooi te lokken.:.

(Wordt voortgezet.

TEXAS SLIM

Roman door M. ARTIGUES

●

Geïllustreerd door REF

DE GROTE CHEF GEVAT?

TERWIJL Texas Slim naar Koen rende, bekommerden enkele cowboys zich, met Mickey Yellowhills aan het hoofd, om Butterfly. Eens zijn ruiter afgegooid, had het dier z'n bokkesprongen gestaakt, rolde over de grond en trachtte zich te ontdoen van het zadel, dat oud zijnde, die behandeling niet doorstond... Dan sprong Butterfly weer overeind en sprong tot grote ontzetting van de toeschouwers, over de hoge omheining...

Ver liep het paard echter niet, want drie lasso's kwamen op hem neer. De eerste hield zijn kop gevangen, terwijl de andere zijn voor- en achterpoten onbeweeglijk aaneensnoerden. Butterfly zakte op de grond en bleef liggen. Het lijf van 't arme dier trilde en schokte krampachtig, z'n ogen glansden wild en op z'n muil stond schuim...

Het was op dit ogenblik dat Mickey in het opengereten zadel, tussen het leder en de houten lijst, een bundel papier zag steken. Hij greep ze en vloog als een wervelwind naar Texas Slim om ze hem ter hand te stellen. Deze had juist Koen opgetild en hield hem in de armen als een gebroken speeltuig... Iedereen hield de adem in, omdat ze op het gezicht van Slim zoveel droefheid en verbazing lazen... Uit zoveel ongelukkige avonturen had hij Koen kunnen redden... Zou het nu zo tragisch moeten eindigen?

EEN BUNDEL PAPIER!

NEEN, het was niet zo erg! Het werd nogmaals schitterend bewezen dat Koen een harde schedel had. Toen hij gelijk een steen uit een katapult van de rug van het paard was geslingerd, had hij zich instinctmatig ineengerold om de aanraking met de grond zo goed mogelijk te doorstaan... Koen was slechts bewusteloos door de schok en na enkele zorgen opende hij weer de ogen...

De cowboys schreeuwden van vreugde en Texas Slim fluisterde :

— Gered! Nogmaals gered! Gelukkig weet je ook te vallen, jongen! Ik begrijp niet wat er met Butterfly aan de hand was...

Op hetzelfde ogenblik gaf Mickey Yellowhills hem de bundel papier en vertelde waar en hoe hij die gevonden had...

Slim greep verbaasd de papieren, wierp er een oogslag op en begon ze toen aandachtig te lezen... Eerst verscheen er een blijde uitdrukking op z'n gezicht, die echter spoedig veranderde in een harde, wilde trek... Uiteindelijk zag Slim er stralend uit... Toen gebeurde er iets onverwachts... De Ridder van de Prairie trok de eerste beste lasso uit 'n zadel en snelde naar de eretribune...

De verwondering van het publiek was zó groot dat men geen enkele kreet hoorde. Bovendien meende eenieder dat het een spel was, dat deel uitmaakte van het programma. Hoe konden ze inderdaad ook de waarheid vermoeden?...

Texas Slim had zijn lasso om het lijf van Redgie Peralta geslingerd, zodat diens armen stijf tegen z'n lichaam gedrukt waren. Hij had hem met één snok uit z'n zetel, uit de tribune gerukt, door een opening van de omheining gehaald en nu sleepte hij hem door het zand van de arena...

Een luid gejoel steeg op. Wat moest dat betekenen? Dat was geen spel meer!

SPEL OF ERNST?

LADIES en gentlemen! donderde Slim's stem over de vlakte en boven het lawaai en het getier van het publiek. De politie, mijn vrienden en ik zoeken sedert lang tevergeefs naar de « Grote Chef », naar de leider van de bende die in deze streek reeds zoveel onheil stichtte. Die « Grote Chef » die we maar niet konden vinden, houd ik hier stevig vast! Ja, jullie vergissen zich niet... Het is de eerbiedwaardige Redgie Peralta!

— Deze man is een leugenaar, een bedrieger ofwel een gek, schreeuwde Redgie Peralta, wiens gezicht, vroeger zo vriendelijk en honigzoet, vertrokken was tot een grijnzend masker.

— Ik zeg de waarheid, vervolgde Texas Slim met een korte, harde lach. Twee schuiloorden stonden de bandieten ter beschikking. Hier was de commandopost, het operatieterrein en het hol waarin ze zich veilig wisten wanneer de politie hen op de hielen zat. Het eerste van deze schuiloorden hebben we gevonden en opgeruimd, dat was Bighorn's Hotel... Er bleef

Koen, Texas Slim en hun vrienden van de Old Fellows Ranch strijden tegen een machtige misdadigersbende die de petroleuminstallaties saboteert. Een grote rodeo wordt ingericht op de ranch. Koen, die Butterfly moest temmen, werd door het woeste dier op de grond geslingerd...

echter een tweede... En wie zou dat geloofd hebben — ik vertrouwde haast m'n eigen ogen niet — het is de Daffodils Ranch, de residentie van Redgie Peralta!

Een deel van het publiek juichte toe, doch een ander deel weigerde te geloven, dat de man die hen zo vriendelijk ontvangen had een bandiet zou zijn...

— O ja, ik begrijp jullie verbazing en wantrouwen en ik beschuldig niemand van medeplichtigheid, al was het dan slechts van onbewuste medeplichtigheid... Jullie wisten niet wat al geheime stukken er in de woning, waar jullie gul ontvangen werden, verborgen waren... Redgie Peralta was zo handig z'n geheime drijverijen voor eenieder te kunnen verbergen.

De fabrieken in de streek van El Paso hebben ook een onschuldige gevel! Redgie Peralta was de man die de touwtjes in handen hield, de man voor wie Ralph Costello werkte zonder hem te kennen. Haast niemand van de bende kende de « Grote Chef », want deze was zo geslepen, dat hij in alle omstandigheden zijn incognito wist te bewaren... De inkomsten van de smokkelhandel van Bighorn's Hotel waren niet genoeg voor hem, hij nam contact met buitenlandse agenten... Hij zou schatten verdienen, indien hij de petroleumbronnen van Texas kon uitschakelen... De schurk nam aan! Relaties had hij, door z'n smokkelbedrijf, in alle delen van de wereld en het uitschot van de vijf werelddelen wist hij samen te rapen, om het plan uit te werken. Hij wist ook een bende Californische gangsters aan te werven... Die heren die doden tegen een bepaalde prijs, specialisten van automobielraids en moorden tegen het uurwerk! We hebben het ondervonden...

Thans had dit heerschap het gemunt op Lucky Fountain. Ik vrees dat zijn strafregister zeer zwaar is en dat hij veel zal te verantwoorden hebben...

EEN MAN LUISTERDE AANDACHTIG

MET de eerste resultaten was de « Grote Chef » niet helemaal tevreden en hij reorganiseerde de bende. Hiervoor had hij Alek Tamyras nodig en liet hem, langs zijn speciale boodschapper, bevelen overmaken. Redgie Peralta had echter niet gerekend met een oude cowboy en met Koen Stuyvesant...

De oude cowboy was op zijn kamer en hoorde, onvrijwillig een gesprek... een gesprek tussen misdadigers. Daar hij het niet duidelijk genoeg hoorde, verliet hij z'n kamer en ging hij tegen de deur staan van het vertrek waaruit de stemmen klonken... Hij werd echter door een handelsreiziger opgemerkt. De rest kent iedereen... In zijn hoofdkwartier verneemt Redgie Peralta de gebeurtenissen en tracht het gevaar, dat door het getuigenis van Koen dreigt, af te weren door Plastic Jack uit te sturen om Koen uit de weg te ruimen. Wanneer dit mislukt, zendt hij twee valse politieinspecteurs... Hij probeert ook mij naar de andere wereld te helpen, maar al zijn plannen mislukken... Hij zoekt dan een andere methode, die van het « toevallig ongeluk »...

Iedereen hing geboeid aan de lippen van Texas Slim...

Een man luisterde aandachtig... Bij de laatste woorden van Slim, gleed zijn hand in z'n zak. Heel langzaam, haast onmerkbaar trok hij ze een eindje terug en mikte, door de stof van z'n jaszak, op de Ridder van de Prairie...

(Wordt voortgezet.)

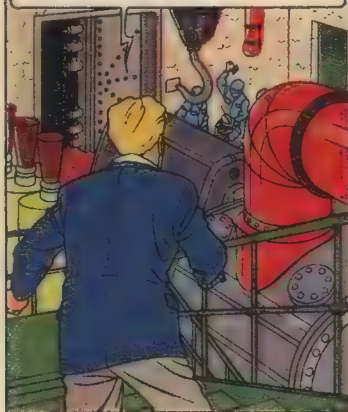
Volgende week :

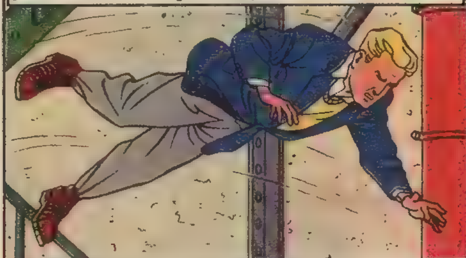
DE DODE KENDE HET GEHEIM...

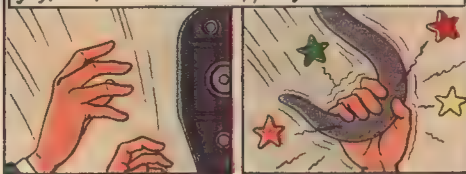
HET SEIN STAAT OP ROOD

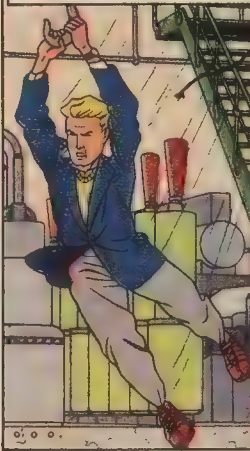
TEKSTEN EN TEKENINGEN
VAN J. MARTIN

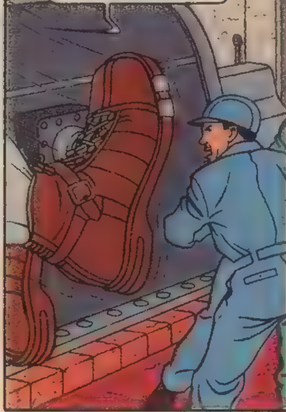
Lefranc en Jan zijn in de handen gevallen van de bende, die dreigt Parijs te verwoesten. De bevolking is vreselijk opgewonden. Onze vrienden trachten te vluchten...

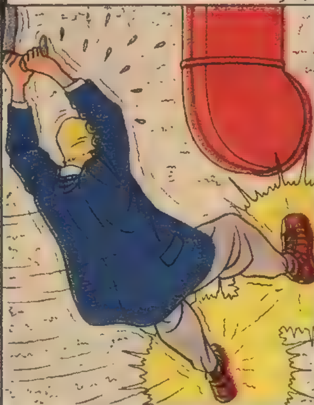

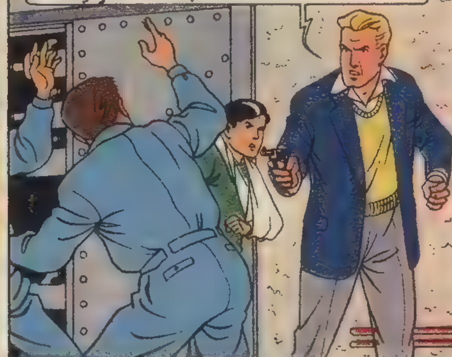

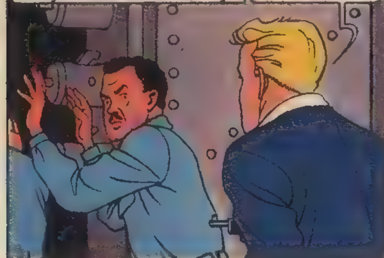

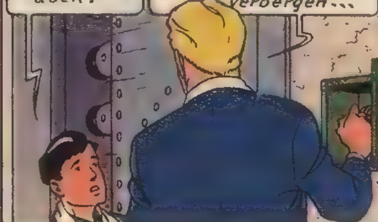

(Wordt voortgezet.)

OPERATIE ANANAS

VERHAAL DOOR FRANS DASTE

GEILLUSTREERD DOOR A. WEINBERG

TOEN het jacht nog slechts op een paar kabellengten was, waren Piotr en zijn lui klaar. De kisten waren in zee gelaten... De Chinezen deden het omzichtig en degelijk, slechts hun zware ademhaling verraadde iets van hun onrust. Het gezicht van Piotr, de kapitein, die overal Piotr de Dalmatiër genoemd werd, stond strak gespannen. Zijn kleine, bloeddoorlopen ogen keken naar alle kanten, en hij gaf zijn bevelen stil, doch kort en streng.

Het slanke, witte politiejacht naderde snel. Men zag de machinegeweren op de boeg reeds duidelijk, toen de Chinezen de laatste kist overboord lieten glijden. Even later werden ze geënterd en een grote man in wit uniform en een kepi versierd met goudgalon, stapte aan boord. Een automatisch pistool bengelde aan zijn gordel. Hij nam zijn kepi af, droogde met een zakdoek het zweet van zijn voorhoofd en liet zijn hand dan zwaar neerkomen op de schouder van Piotr.

— Wel, wel, kapitein, daar ben je dus! Ik waande je ergens in de omgeving van Shangaï of Tsing Tao! Je schuit is een racejacht, zo waar ik leef! Wat denk jij er over?

De Dalmatiër gromde iets tussen te tanden.

— Ik werd uit de koers geslagen door de wind. Mijnheer de officier weet wat dat betekent...

Hij wees daarbij naar de hemel alsof hij die als getuige nam voor de grillen van de natuur.

De Chinese matrozen waren rond de kapitein en de officier samengehokt en luisterden gespannen, de nagels in de handpalmen gedrukt. Ze wisten dat ook hun lot van het gesprek afhing...

— Nu ja, van de wind mag je alles verwachten! Voor het ogenblik is hij gevallen en kun je niet verder! Indien we eens naar de kajuit gingen om wat te praten, het is hier om te smelten van de hitte!

Piotr duwde een paar Chinezen achteruit en wees de weg.

— Ballerand, riep de officier...

Een struise kwartiermeester van de oorlogsmarine kwam uit het jacht. Hij was in veldtenue, hield in zijn handen een zwaar machinegeweer en over zijn borst was een gordel kogels gekruist.

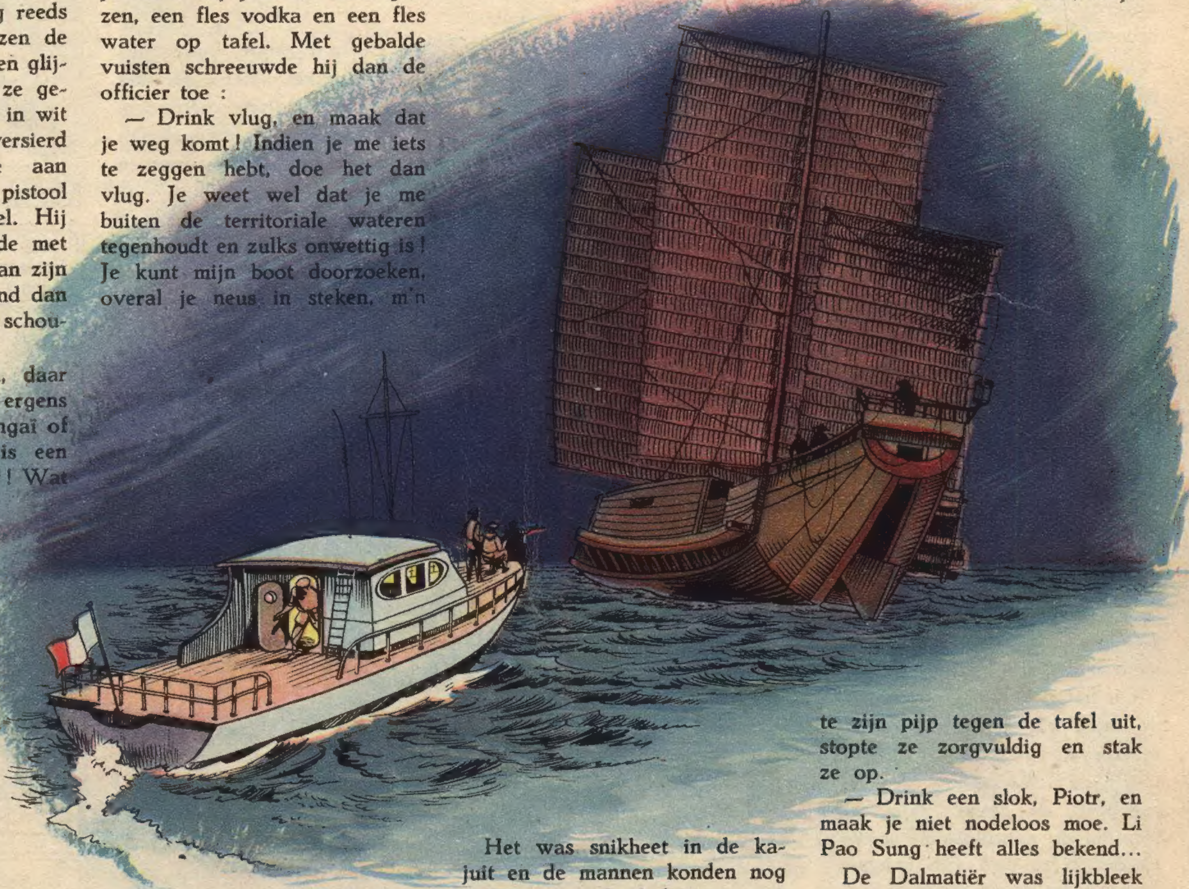
— Luitenant?

— Ik ga naar beneden om met de kapitein te praten. Hou die kerels hier in de gaten en zeg aan Jules dat hij zich klaar maakt. Stuur hem naar me toe, zodra hij gereed is... Met helm en heel het spel, begrepen?

— In orde, luitenant!

De kapitein trachtte tevergeefs een beetje orde te maken in de langwerpige kajuit, waarin het licht slechts binnendringen kon door een zestal patrijspoorten. Hij plaatste twee glazen, een fles vodka en een fles water op tafel. Met gebalde vuisten schreeuwde hij dan de officier toe:

— Drink vlug, en maak dat je weg komt! Indien je me iets te zeggen hebt, doe het dan vlug. Je weet wel dat je me buiten de territoriale wateren tegenhoudt en zulks onwettig is! Je kunt mijn boot doorzoeken, overal je neus in steken, m'n beste mijnheer, nergens zul je iets vinden, ook niet het geringste!

De ogen van de officier dwaalden een paar keer het vertrek rond. Eindelijk scheen hij toch een min of meer zindelijk plekje gevonden te hebben, want hij zette zich neer op de rand van een kooi.

— Ik drink geen alcohol, zei de luitenant stil, maar heb je geen ananas (1) voor me?

(1) Ananas betekent granaat in het smokkelaarstaaltje.

— Wat bedoel je?

De ogen van Piotr vernauwden zich tot een spleet...

— O niets speciaals! Vermits je van alle markten thuis bent, weet je wel wat een ananas is? Heb je er werkelijk geen?

De kapitein haalde de schouders op en antwoordde:

— Hoepel op! Indien je werkelijk gelooft dat ik granaten vervoer, waarom laat je dan niet zoeken?

— Wees kalm, Piotr, wees kalm of het gaat slecht voor je aflopen! Je hebt Hong-Kong dus verlaten met een lege schuit om te varen naar... Ja, inderdaad, waar wil je naartoe?

— Naar Kuala Lumpur en ik heb nog steeds het inzicht dit te doen.

Het was snikheet in de kajuit en de mannen konden nog met moeite ademhalen...

— Men heeft me een heel andere versie van de zaak gegeven, zei de luitenant, maar wacht, ik heb de documenten op zak. Hier zijn ze...

Hij haalde met moeite een dikke bundel papieren uit zijn binnenzak.

— Even kijken... een ogenblik geduld, Piotr, ik bespaar je de officiële, nietszeggende volzinnen en begin met de feiten:

.. De genaamde Piotr Szardo, bijgenaamd Piotr de Dalmatiër, koos zee op 12 dezer te Hong Kong, met een lading van tweehonderd kisten granaten, type R-Z-12, voor een waarde die geschat wordt op 40.000 dollar. Hij ontving ze van Li Pao Sung, wonende Queen's Road, 42, te Hong Kong. De lading was bestemd voor de rebellen.

Bevel aan alle gewapende land- en zeestrijdkrachten, de bovengenoemde Piotr Szardo, bijgenaamd de Dalmatiër, aan te houden en hem onder gewapend geleide naar Hanoï over te brengen.

Gedaan te Hanoï, enz., enz.

— Er is ook nog een paragraaf betreffende de goederen aan toegevoegd. Wil je dat ik het voorlees?

Piotr stond in het midden van de smalle kajuit en lachte luidkeels. De officier zuchtte, klopte zijn pijp tegen de tafel uit, stopte ze zorgvuldig en stak ze op.

— Drink een slok, Piotr, en maak je niet nodeloos moe. Li Pao Sung heeft alles bekend...

De Dalmatiër was lijkbleek geworden en zweeg. Dan schudde hij het hoofd en bromde:

— Als je denkt dat je me met zulke geschiedenissen kunt vangen!

— Dat zijn geen geschiedenissen, m'n beste vriend! De Britse politie bezorgde me die papieren. Wat er op staat is juist, daar kun je van op aan. Wil je de tekst zelf lezen?

— Ik ben de man er niet naar...

(Vervolg blz. 18.)

OPERATIE ANANAS

(VERVOLG EN SLOT)

— Ha, neen, je bent geen man, Piotr, je bent een bandiet. Een bandiet van klein formaat, dat is waar. We kunnen je echter niet laten rondlopen en je die gevaarlijke handel ongestoord verder laten drijven!

De Dalmatiër nam de fles vodka met onzekere hand en dronk een lange teug. Zijn kleine, zwarte oogjes rolden in hun kassen, als die van een rat die in de val zit.

— Zolang ik niet beken, kun je me niet gevangen nemen. En... je moet bewijzen hebben om mij gevankelijk naar Hanoï binnen te leiden, niet? Wel, zoek! Niet één granaat zul je vinden, dus...

— Dat weet ik al lang! Met m'n verrekijker heb ik duidelijk gezien hoe de ene kist na de andere over de reling werd geschoven!

— Dat was bedorven voedsel!

— Echt waar?

— Bewijs het tegenovergestelde!

— Dat is net wat ik ga doen!

Bliksemsnel nam hij zijn automatisch pistool en een schot knalde... Een strohoed vloog van de ene kant van de kajuit naar de andere...

— Wat haal jij uit? stotterde de Dalmatiër.

— Niets! Ik verwittig slechts mijn mannetjes. Ze komen zo dadelijk!

Op het dek hoorde men de hoge, scherpe s t e m m e n van de Chinese matrozen, de bevelen van de aanrukkende politie en de zware tred van laarzen. Het was Ballerand die eerst verscheen.

— Is Jules gereed?

— Ja, luitenant. Moet ik hem sturen?

— Ja, doe dat en laat peilen!

De officier knipoogde daarbij haast onmerkbaar...

— Tot je dienst, luitenant!

— In de grond, zei de luitenant toen Ballerand weer verdwenen was, in de grond draait heel de zaak om Jules. Ken je Jules?

De kapitein schudde ontkennend het hoofd. In de fles was het «niveau» van de vodka merkelijk gedaald.

— Hij zal je bevallen. Een fijne kerel, leerling van commandant Cousteau. Je weet wel, de uitvinder van het autonome duikpak. Daar komt hij reeds!

— Ik ben gereed, luitenant!

Jules had zijn duikpak aangetrokken. Achter hem stond een matroos die de zware helm en de schoenen met loden zolen vasthield. Jules zou ze slechts nodig hebben op het ogenblik dat hij afdaalde.

— Maak alles klaar om te duiken, jongen. Geef me een teken als het zo ver is!

De toebereidselen werden op het dek in alle stilte getroffen. In de kajuit hoorde men de zware ademhaling van de luitenant en de Dalmatiër.

Plotseling sloeg Piotr met de vuist op tafel en riep:

— Je bent toch niet van plan die man te laten duiken? We hebben op deze plek duizend meter water onder ons! Duizend meter! Je mannetje zou zo plat als een maanvis beneden toekomen!

— Geloof je dat?

De luitenant liep naar de trap en schreeuwde:

— Ballerand! Ballerand!

— Ja, luitenant!

— Klaar met de peiling?

— Ja, luitenant.

— En?

— Drie en tachtig meter, luitenant!

— Goed. Breng me de kaart!

De kapitein liep op en af in de kajuit en zwaaide met de vodkafles.

— Wat een dwaasheid! Ik ben al meer hier geweest en ken de zee. Of denk je dat ik gek ben?

— Neen, je bent niet gek, maar je bent een slecht zeeman, dat is alles.

— Wat?

— De kaarten die je gebruikt deugen niet meer. Je herinner je de vreselijke typhoon van 1950 nog wel? Ik meen dat je de uitleg niet verder moet zoeken. Ik lokte je zelf naar hier omdat ik goed wist, dat je hier niet meer dan honderd vaam diepte hebt! Ha, daar komt Ballerand!

Hij greep de kaart en spreidde ze op tafel uit.

— Kijk!

Piotr boog zich over de kaart en zijn aandacht was zo gespannen, dat men zijn aderen zag zwellen op de slapen...

★

— En dat pakte, luitenant?

— Het pakte, vriend. Je weet wel, de cartografische dienst van de Marine is buitengewoon waar het er om gaat kaarten te vervalsen! Toen Piotr daar met eigen ogen het bewijs zag, van hetgeen ik hem verteld had, bekende hij alles.

De sloep was in enkele minuten stevig aan het politiejacht gehaakt en op volle stoom voeren ze naar de haven van Hanoï.

— Maar, luitenant, hoe diep was het daar eigenlijk? vroeg Ballerand.

— Ha, jongen, ten minste twaalfhonderd meter! Je snapt dus waarom ik Jules niet kon laten afdalen!

(Wordt voortgezet.)

Drama in het Woud

Mark Trail brengt enkele vacantiedagen door bij vrienden in de bergen. Hij maakt zich gereed om naar Tennessee te vertrekken...

(Wordt voortgezet.)

Gedrukt in helio door : De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, Keizerstraat, 12, Brussel.

DE NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

MANNEN OP DE MAAN...

De maanraket, waarin Kuifje en zijn gezellen hebben plaats genomen, is veilig op de maan geland. De detectives hebben sporen gevonden en Kuifje vraagt of het zó onmogelijk is, dat er nog andere mensen op de maan zouden zijn?

Onmogelijk?... In theorie niet. Indien wij tot hier geraakten, kunnen ook anderen het zo ver gebracht hebben, doch persoonlijk, ben ik er van overtuigd, dat wij de éérsten en de énigen zijn die op de maan landden!

Ha! Goed

Hallo! Hallo! Maanraket?... Hier Jansen met de n van Napoleon. Hallo?...

Hier Haddock met de k van kinesi-therapeut... ik luister... Hebben jullie sporen van fietsbanden ontdekt?

Fietsbanden?... Neen... neen... we wilden alleen vragen... of je ons niet kon zeggen... hm... waar we zijn?

Duizend bommen en granaten, hoe willen jullie dat ik het weet? En waarom die vraag?

Wel... hm... ik geloof dat we verdwaald zijn... We zien de raket niet meer!

Dat ontbrak er nog aan, uilskuikens!... En jullie hebben nog maar voor twintig minuten zuurstof!

?

Klim op een hoogte en tracht de raket terug te vinden... Haast jullie! We komen jullie dadelijk tegemoet!

Vooruit maar, naar boven!

Ik zeg zelfs meer: Naar boven gaan we!

Hoera! Daar is ze!

Verdraaid... we zijn een heel eind van de raket af!

Opgepast, aan die kant staat de raket! Nu mogen we niet meer afdwalen!

Hallo, hier Zonnebloem! De kapitein en Kuifje komen jullie halen en brengen verse zuurstof mee!

Kijk, het is heel eenvoudig. We hebben slechts hun spoor te volgen...

Hallo, hallo! Hier Jansens met de s van Suzanna... Schiet op, want wij stikken!

Moed, we komen! Tracht zo weinig mogelijk te ademen!

Daar zijn ze!... Wat halen ze nu weer uit?

Halt! Ongelukkigen! Doe dat niet!...

(Wordt voortgezet.)